

آزمونک درس اول و دوم عربی دهم

(الف) عَيْنُ الْأَصْحَحِّ وَالْأَدَقِّ فِي التَّرْجَمَةِ:

(۱) عَيْنُ الْخَطَأِ:

- ۱- كان مسافرٌ يُريدُ أن يُسَلِّمَ نُقُودَهُ إلى رَجُلٍ أَمِينٍ،: مسافری می خواست که پول های خود را به مردی امانت دار تحویل دهد،
 - ۲- وَ يَبْحَثُ عَنْ أَحَدٍ لِّتَسْلِيْمِهَا أَمَانَةً،: و برای تحویل آن ها به عنوان امانت به دنبال کسی می گردد،
 - ۳- فَوَجَدَ قَاضِيًا وَ هُوَ أَخَذَ نُقُودَهُ وَ وَضَعَهَا فِي صَنْدُوقٍ،: پس یک قاضی را یافت و او پول هایش را گرفت و در صندوقی قرارداد،
 - ۴- لَكِنَّ الْمَسَافِرَ مَا قَدَّرَ عَلَى اسْتِرْجَاعِهَا عِنْدَ رَجُوعِهِ مِنَ السَّفَرِ!،: اما مسافر هنگام بازگشتش از سفر نتوانست آن ها را پس بگیرد!
- (۲) «و انظر إلى الغيوم فمن أنزل منها المطر»:

- ۱- به سوی ابرها نگاه کن، پس باران بر چه کسی از آن ها نازل شده است؟
 - ۲- ابرها را بنگر پس آگاه باش که چه کسی از آن باران را نازل کرد؟
 - ۳- ابرها را مشاهده کن و بگو چه کسی از آن ها باران را فرود می آورد؟
 - ۴- به ابرها نگاه کن، پس چه کسی از آن ها باران فرو فرستاده است؟
- (۳) «لَمَّا تَقَرَّ الْأَشْعَارُ الْفَارَسِيَّةُ نُشَاهِدُ أَنَّ كَثِيرًا مِنَ الْكَلِمَاتِ فِي اللُّغَةِ الْفَارَسِيَّةِ عَرَبِيَّةٌ»:

- ۱- هنگامی که شعر فارسی بخوانیم، درمی یابیم که قطعاً کلمات زیادی در زبان فارسی از عربی آمده اند!
 - ۲- وقتی که شعرهای فارسی را می خوانیم، مشاهده می کنیم که بیشتر کلمات در زبان فارسی از عربی هستند!
 - ۳- اشعار فارسی را هنگامی که می خوانیم، می بینیم که بسیاری از کلمه ها در زبان فارسی، عربی هستند!
 - ۴- هرگاه که اشعار فارسی را می خوانیم، می بینیم که کلمه های بسیاری در زبان پارسی، عربی هستند!
- (۴) «نظر الولد حُبًّا لوالديه عبادة»:

- ۱- نگاه فرزند به پدر و مادرش از روی محبت، عبادت است! ۲- پسر به پدر و مادرش به قصد عبادت محبت آمیز نگاه کرد!
- ۳- نگرستن فرزند به خاطر عشق پدر و مادر خود عبادت است! ۴- نگاه محبت آمیز پسر به والدین خود از روی عبادت است!

(۵) «أَتَعْرِفُ أَنَّ السَّيَّارَةَ الَّتِي تَقْدِرُ عَلَى الْحَرَكَةِ بِسُرْعَةٍ مِثْلَيْنِ وَ أَرْبَعِينَ كِيلُومِتْرًا فِي السَّاعَةِ؟!» آيا

- ۱- اتومبیلی می شناسی که بتواند با سرعت دویست و چهل کیلومتر در ساعت حرکت کند؟!
- ۲- خودرویی می شناسی که بتواند با سرعت دویست و چهل کیلومتر در یک ساعت حرکت کند؟!
- ۳- ماشینی می شناسی که قادر باشد در یک ساعت با سرعت دویست و چهل کیلومتر حرکت کند؟!
- ۴- اتومبیلی سراغ داری که قادر است با سرعت دویست و چهل کیلومتر در ساعت به حرکت درآید؟!

(ب) المفردات

(۶) «ما هي غَايَةُ الرِّيَاضَةِ؟ يُمكنُ أَنْ تَقُولَ لِي رَجَاءٌ؟ نعم، إحداها: الشَّعُورُ بِالْفَرَحِ!» عين الصحيح:

- ۱- هدف - ورزش - لطفا - شادمانی
- ۲- منظور - ورزش - امید - شاد
- ۳- مقصود - ورزشکار - امیدوارم - خوشنود
- ۴- نیت - ورزشکار - لطفا - خوشحال

(۷) «..... أَجْزُ حَفْرِ الْبَيْتِ لِلْعَبْدِ وَ هُوَ فِي قَبْرِهِ بَعْدَ» مِيزُ الْمَفْرَدَتَيْنِ الْمُنَاسِبَتَيْنِ لِلْفَرَغَيْنِ:

- ۱- وَصَلَ - حیاتِه
- ۲- اَعْلَمَ - حَفْرِ الْبَيْتِ
- ۳- لَيْسَ - يَوْمُ الْقِيَامَةِ
- ۴- يَجْرِي - مَوْتِه

٨) عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاقَاتِ: «..... الْفَلَاحَاتُ التَّفَاحُ مِنَ الْأَشْجَارِ فِي الْحَدِيقَةِ الْأَسْبُوعِ الْمَاضِي يَعْنِي قَبْلَ أَيَّامٍ!»

١- أَيَّتُهَا - إِجْمَعَنَّ - ثَمَانِيَّةٌ ٢- هَلْ - جُمِعَتَنَّ - ثَمَانِيَّةٌ ٣- هَؤُلَاءِ - سَوْفَ يَجْمَعَنَّ - سَبْعَةٌ ٤- أَوْلَئِكَ - جَمَعَنَّ - سَبْعَةٌ

٩) عَيْنُ الْخَطَا:

١- هُوَ سَافَرَ إِلَى إِيرَانَ الْيَوْمَ: امْرُوز ٢- مَا هِيَ أَلْوَانُ عِلْمٍ بِلَادِكُمْ؟: دَانِش
٣- رَأَيْتُهُ فِي الشَّارِعِ الْأَرْبَعَاءِ: چهارشنبه ٤- وَ التَّكَلَّمَ مَعَهَا فِي أُمُورٍ عَادِيَّةٍ: كَارَهَا

ج) الْمَفْهُومُ وَالْقَرَابَةُ

١٠) «أَنْظُرْ إِلَى مَا قَالَ وَلَا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ قَالَ!» يُخَالِفُ مَفْهُومَ الْعِبَارَةِ:

١- إِذَا سَمِعْتَ كَلَاماً أَنْظُرْ إِلَى قَائِلِهِ؛ إِذَا كَانَ بَاطِلاً فَلَا تَقْبَلْهُ! ٢- بَإِيْدٍ بِهِ سَخَنَ بِرِدَاخَتْ نَهْ صَاحِبِ سَخَنٍ!
٣- زُبُّ جَاهِلٍ يَقُولُ خَيْرًا وَ زُبُّ فَاضِلٍ يَقُولُ شَرًّا؛ فَانْظُرْ إِلَى الْكَلَامِ! ٤- بِذِيْفَتَنَ سَخَنَ حَقَّ از هر انسانی روا است!

١١) «حُسْنُ الْأَدَبِ يَسْتَرْ قُبْحَ النَّسَبِ.» لَا يَسْتَنْبِجُ مِنَ الْعِبَارَةِ:

١- لَا يَظْهَرُ قُبْحُ النَّسَبِ إِذَا حَسَنَ الْأَدَبُ! ٢- فَسَدَ نَسَبُ مَنْ لَيْسَ لَهُ أَدَبٌ!
٣- شَرَفُ الْمَرْءِ بِالْعِلْمِ وَالْأَدَبِ لَا بِالنَّسَبِ! ٤- لَا يَظْهَرُ حُسْنُ الْأَدَبِ إِذَا قُبِحَ النَّسَبُ!

د) الْقَوَاعِدُ

١٢) عَيْنُ الصَّحِيحِ لِبَيَانِ السَّاعَتَيْنِ فِي الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ عَلَى التَّرْتِيبِ:

«دِيروز برنامه ساعت (٢:٥٥) شروع شد و امروز ساعت (٤:٤٠) تکرار آن پخش می شود.»

١- الثَّلَاثَةُ إِلَّا خَمْسَ دَقَائِقَ - الْخَامِيَّةُ إِلَّا عَشْرِينَ دَقِيقَةً ٢- الثَّلَاثَةُ إِلَّا خَمْسِينَ دَقَائِقَ - الْخَامِسَةُ إِلَّا عَشْرِينَ دَقِيقَةً
٣- الثَّلَاثَةُ إِلَّا خَمْسَةَ عَشْرَةَ دَقِيقَةً - الرَّابِعُ وَ أَرْبَعُونَ دَقِيقَةً ٤- الثَّانِيَّةُ وَ خَمْسَةٌ وَ خَمْسُونَ دَقِيقَةً - الْخَامِسُ إِلَّا أَرْبَعِينَ دَقِيقَةً

١٣) عَيْنُ الْخَطَا عَنْ عَدَدِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ:

١- رَبَّنَا اشْرَحْ لَنَا صَدْرَنَا وَ انْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ! ٣ مورد
٢- إِنَّ أَثَرَ الْأَيَادِي الْمُجْتَمِعَةِ أَكْثَرُ بَقَاءً مِنَ الْيَدِ الْوَاحِدَةِ! ١ مورد
٣- الْعَمَلَةُ تَقْدُرُ عَلَى حَمْلِ شَيْءٍ يَفُوقُ وَزْنَهَا خَمْسِينَ مَرَّةً! ٤ مورد
٤- الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَ إِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا هُمْ الْعِبَادُ الصَّالِحُونَ! ٥ مورد

١٤) عَيْنُ الْخَطَا فِي نَوْعِيَّةِ «لَا»:

١- هَذِهِ سَنَةٌ قَدْ جَعَلَهَا اللَّهُ بَأَنَّهُ «لَا يَتَقَدَّمُ الْإِنْسَانُ مَعَ الْجَهْلِ» ١ نَافِيَةٌ
٢- لَا تَتَوَقَّعْ الْخَيْرَ إِلَّا مِنْ كَدِّ يَمِينِنَا وَ فَضْلِ رَبَّنَا! ١ نَافِيَةٌ
٣- لَا تَطْلُبْ الْأُمَّةَ الْمُتَكَاسِلَةَ التَّقَدُّمَ وَ التَّجَاحَ! ١ نَافِيَةٌ
٤- الطَّالِبَةُ الْمُجْتَهِدَةُ لَا تَفْشَلُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ الدَّرَاسِيَّةِ! ١ نَافِيَةٌ

١٥) عَيْنُ الصَّحِيحِ: «خَمْسَةٌ وَ سَبْعُونَ زَائِدُ خَمْسَةٍ وَ عَشْرِينَ يُسَاوِي مِئَةً.»

١- ٥٧+٥٢=١٠٠ ٢- ٥٧+٤٣=١٠٠ ٣- ٧٥+٢٥=١٠٠ ٤- ٧٥+٣٥=١١٠